

תת"ע 10011/08/17 - מדינת ישראל נגד אושר ממן - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

16 ספטמבר 2018

תת"ע 10011-08-17 מדינת ישראל נ'
מן אושר

לפני כבוד השופט דן סעדון
בעניין: המאשימה

1. מדינת ישראל

אושר ממן - נוכח ע"י ב"כ עו"ד סבן

נגד
הנאשם

גור דין

הנאשם,ILD 1993, נותן את הדין על אירוע במהלךו נהג ביום 17.6.18 כשהוא פסול בזידען לנוהga ובלתי מורשה במובן זה שמעולם לא הוציא רישיון נהגה תקף על פי הוראות פקודת התעבורה, ב孥god לטעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

טייעוני הצדדים לעונש

1. המאשימה עותרת למאסר ופסילה ממושכים לצד רכיבי עונשה נלוויים. העמדה נומקה בחומרת העבירות, בהיותן עבירות חוזרות ובנסיבות האירוע נשוא הדין לגזר הדין במסגרת נסל הנאשם לנוהga שנייה ביום 17.6.17 ימים בלבד קודם למועד העבירות נשוא הדין. לנאשם הרשעה בעבירות של תקיפה סתם (בת זוג) ואיומים. לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות אלה מן השנים 2016, 2017. כלל הנסיבות מלמדות על הבוז שרווח הנאשם לחוק ולשלומו וביתחונם של משתמשי הדריך.

2. ההגנה טוענת כי העבירה של נהגה בזמן פסילה היא ראשונה מסוגה לנאשם. על כן ראוי להסתפק בעונשה (מאסר) צופה פנוי עתיד. נטען כי אין לראות בנאשם כמעט שמעולם לא הוציא רישיון נהגה שכן ברשותו רישיון נהגה אמריקאי תקף באמצעותו נהג כ-8 שנים (בארה"ב). עוד יש להתחשב בכך שהעבירה בגין נסל הנאשם לנוהga, ברקע העבירות בתיק זה, הייתה מורכבת אופנים. בנסיבות הללו מתחם העונש כולל מאסר מותנה בלבד לצד פסילה הנעה בין 6-18 חודשים פסילה ועונשה נלוויות.

3. הנאשם בדבריו האחרון ביקש התחשבות בית המשפט ממשום שהוא מנסה לפתח עסק "ואני לא יכול להיכנס

לכלא, זה מאד מפחד אותו".

דין והכרעה

4. מדובר בהרשותה שנייה במספר בעבירה של נהיגה כבלתי מושה ובהרשותה ראשונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה לנאים זה. העבירות נשוא הדין נ עברו בסמכות לגור הדין שפסל את הנאים לניהם. טרם שאקבע את מתחם העונש ההולם לאיורע ראוי להבהיר עמדתי בנוגע לטענות הצדדים ביחס לעבירה של נהיגה כבלתי מושה. המאשימים טענה כי ראוי להחמיר עם הנאים בשים לב לסייע שיצור לעצמו ול משתמש הדרכם בעת העבירה. מנגד טען ב"כ הנאים כי אין לראות בנאים כמו שעולם לא הוציא רישיון נהיגה שכן ברשותו ניתן נהיגה אמריקני.

אני סבור כי הנאים הורשע, ובדין הורשע, בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בגין סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. אין חולק כי הנאים מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כדין **הווארות פקודת התעבורה**, כנדרש ע"פ סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. העובדה שהנאים אוחז ברישיון נהיגה אמריקני אינה הופכת אותו למי שאוחז ברישיון נהיגה "... **תקף לרכב מסוימן סוג, שנית על פי פקודה זו..**" (הדגשהzos). כפי שאראה, העובדה שהנאים מושה נהיגה במדינה אחרת ואוחז ברישיון זר מטעם אותה מדינה משיליך אף על המסוכנות שנשקלפה ממנו בעת העבירה. כך, קובע בית המשפט המ徇ז כי נהג האוחז ברישיון נהיגה זר ללא רישיון נהיגה ישראלי תקף הורשע בדיון בעבירה על סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. עם זאת, נקבע כי אין לראות בו כמו שעולם לא הוכיח נהיגה ועל כן העבירה היא טכנית בנסיבות בנסיבות אלה. כך נאמר: "יש הנהגים מבלי שהורשו כלל נהוג ולא קיבלו רישיון מעולם, יש הנהגים לאחר שרישונים פקעו מחמת חוסר תשולם, ויש נסיבות אחרות. בין הנסיבות ובמקרים של מי שיודיע נהוג ומחייב ברישיון נהיגה זר אך לא ברישיון נהיגה ישראלי, עסוקין, בנסיבות כאלה, בעבירה טכנית בנסיבות ובעיקורה. בנסיבות אלה, התיחסות אל המערער כsharpeshot רישיון נהיגה ומותר לו נהוג אך לא בישראל, כשהטעמים לדרישת הרישון הישראלי אינם בהכרח טעימים תעבורתיים, כמו שאין לו רישיון נהיגה מלכתחילה, הינה טעות". (עפ"ת 14-05-24931 בلال נ' מדינת ישראל; ההדגשות אין במקור). הנהה כי כן, הנאים בהיותו נהוג בישראל ללא רישיון נהיגה ישראלי אך כsharpeshot רישיון נהיגה זר עבר את העבירה בה הורשע על סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. עם זאת, קיומו של רישיון נהיגה זר והעובדה שהנאים הוסמך - על פי דיני מדינה אחרת - נהוג ברכב מסויע הופכת את העבירה על סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה לטכנית בנסיבות ומשיליכה כazzo בעיקר על העונש ההולם בנסיבות.

מתחם העונש ההולם

5. עבירה האוסרת נהיגה בזמן פסילה נועדה להגן על שלום הציבור ובטחונו מפני מי שהוכיח כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו וקיים צורך להרחיקו מנהיגה. עשויים להיות מבון הבדלים בעוצמת המסוכנות שנשקלפה מן הנהג בעת האירוע שהוביל לפסילת רישיון נהיגה שלו והרחקתו מן הנהגה. כך, למשל, לא דומה כלל המסוכנות הנשקלפת ממי שרכיב על כל רכב דו גלגלי או על אופניים בעת העבירה למסוכנות שנשקלפה ממי שרכיב ברכב נסעים שעוצמת פגיעה זו גדולה לאין ערוך. עם זאת, דומה כי אין הכרח שהיה הבדל בשני המקרים שהובאו ביחס הביעיתי של הנהוג לחוקי התנועה; אותו יחס שבעיטו שוכנע בית המשפט בהכרח להרחיק מן הנהגה את אותו נהג (ראו: רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' ابو לבן). העבירה נועדה גם להגן על ערך הצוות לכבוד החוק וצווי בית המשפט שהנאים הפר אותו במקרה זה ברגל גסה (רע"פ 3878/05 בגוז נ' מדינת ישראל). עוד הזכיר בפסקה כי העבירה נועדה למנוע מצב בו בעקבות תאונה שאירעה תוך נהיגה בזמן פסילה יתקשה הנפגע בתאונת למש את זכותו לפיצויים מן הנהוג האחראי

لتאונת עקב היעדר ביטוח כך שהחoba לפצותו תוטל על כלל הציבור (רע"פ 11/12112 ישראלי נ' מדינת ישראל).

מדיניות הענישה מבטאת יחס מוחמיר למי שנפגז בזמן פסילה נוכח השיקולים עליהם עמדתי לעיל. עם זאת, מגמה זו אינה מחליפה את הצורך לקבוע את עונשו של עבירה העבירה על פי נסיבותו האישיות ונסיבות ביצוע העבירה. כך נקבע בرع"פ 6/06 6115 כי "אין הרכאה הדינונית מחייבת אפוא להטיל מאסר על כל מי שהורשע בעבירה של נהגה בזמן פסילה, חרף החומרה הרבה הנלוית למעשה זה. אולם ככל דומה חל גם על המקרה ההופך, היינו אי-локביע אפriori כי עבירה של נהגה בזמן פסילה לעולם לא טוביל לשנת מאסר על הנהג. כל מקרה ונסיבות".

6. על דרך הכלל ניתן לומר, על יסוד עיון בפסקה, כי מקום בו מדובר בכשל ראשון מסגו ועbero התעבורתי של הנאשם איננו מכבד תהיה הנטייה לא למצות עמו את הדין ולהסתפק בעונש מאסר מותנה לצד פסילה הנעה בין 18-6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. לעומת זאת, מקום בו אין מדובר בכשל ראשון או שמדובר בכשל ראשון אליו נלווה כשובל עבר תעבורתי מכבד עם או בלי עבר פלילי, תהיה הנטייה להורות על מאסר בפועל הנע בין 6-20 חודשים, לצד פסילה לשנים, פסילה על תנאי וקנס:

בע"פ 5/9811 באלי נ' מדינת ישראל נקבע "מהתיקים הרבים אשר נדונו בפניו עולה כי מספר לא מבוטל של מושעים בעבירה של נהגה תחת פסילה הם אנשים נורמטיביים שאינם יודעים מהו טעמו של מאסר בפועל. לגבים זהו עונש חמוץ ביותר, אף אם מדובר במאסר לתקופה קצרה. לאור זאת מוטב להזהיר אנשים אלה בטרם ישלחו למאסר בפועל על ידי הטלת מאסר מותנה. מטרת הענישה במצבים מעין אלה היא להרתיע אנשים מלהזוז ולעבור את אותה עבירה. קיומו של עונש שהוא בבחינת חרב מתחפה מעל ראשיהם יש בו כדי להרתיעם ולרטון אותם."

בע"פ (י-מ) 5/9838 עאטף נ' מדינת ישראל בוטל עונש מאסר בן 10 ימים על מי שהורשע בעבירה של נהגה בזמן פסילה על מי שעbero התעבורתי היה לא קל. בית המשפט קבע כי חרף "הרשעותיו הקודמות בתחום התעבורתי", דבר שיש בו כדי להחמיר בעונשו, עדין שליחתו למאסר ראשוני מבלי להזהירו תחילה, יש בה הכבידה יתרה, בעיקר נוכח העובדה שהוא לא הוזהר תחילה". עם זאת, קשה ללמוד מדברים אלה כל לפיו כל עבירה ראשונה של נהגה בזמן פסילה לעולם לא טוביל לשנת מאסר מאחריו סורג וברית. בرع"פ 6/06 6115 מדינת ישראל נ' אבו לבן קבע בית המשפט: "חוש שני שבקשר זה נתפס השופט המלמד בבית-משפט קמא לטענות. העמדה העקרונית המשתקפת מפסק-דינו - הנזק שמאסר עלול להמית על נאשם שהורשע בנהגתו בזמן פסילה, וברג'il מנהל אורח חיים נורמטיבי - הוא אמן שיקול רלוונטי וחשוב לעניין העונש. אולם, זה אינו השיקול המרכזי וודאי שאנחנו היחיד. שיקולים נוספים הבאים בחשבון הם הרצון להתמודד עם התופעה של נהגה בזמן פסילה, שעל חומרתה הרבה כבר עמדתי, והצורך לשגר מסר עński חד וברור כדי להרתיע את ציבור הנהגים. אין דין של נאשם שלחובתו שורה ארוכה של עבירות הקונקרטי אף הן מהוות נתונים מן העניין. אין דין של נאשם שלחובתו שורה ארוכה של עבירות תעבורת, ועבירות של נהגה בזמן פסילה בפרט, כדי מי שנפגז לצית בדרך כלל להוראות החוק. כאן מתגללה פעם נוספת תפקido החשוב של השופט בהפעלת שיקול הדעת המסור לו בבחירה רכיבי העונש ומידתו בכל מקרה המונח לפניו".

רע"פ 11/12112 ישראלי נ' מדינת ישראל הושת עונש של 8 חודשים מאסר בפועל על מי שהורשע

לראשונה בעבירה של נהייה בזמן פסילה כאשר לחובתו עבר תעבורי מכבד אך מנגד גם נסיבות אישיות קשות.

עפ"ת (ת"א) 144441-03-14 **גונן נ' מדינת ישראל** אושר הסדר טיעוןiscal 6 חודשי פסילה - 6 חודשים מאסר, 180 שעות של"צ עינויה נלוית.

6. העבירה של נהייה כבלתי מורשה היא רבת פנים. השיקולים העומדים ביסודה אינם זהים בכל מקרה. כך, עשויים השיקולים העומדים ביסודה להיות טכניים במקרים (כפי שצוין במקרה שנדון לעיל בעפ"ת 24931-05-14). שיקולים אלה עשויים להיות מהותיים ומטרתם למנוע סיכון הנש��ף לציבור ממי שלא הוכשר לנהיית רכב ותפעול מערכותיו (ראו למשל: רע"פ 2666/12 **עטאללה נ' מדינת ישראל** (23.4.12)). כפועל יצא מטיב השיקולים (ונסיבות המקרה) משתנה מתחם העונש ההולם לעבירה. מתחם זה נע בין פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי חלק התחثان ועד מאסר בפועל בן 15 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, פסילה הנעה בין 3-24 חודשים וקנס.

בעפ"ת 24931-05-14 **אלעזה נ' מדינת ישראל** בוטל עונש פסילה בפועל בן שנה תוך הורתת רכיבי מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס יעדמו בעינם תוך שנקבע: " **עבירות נהייה ללא רישון נהייה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה, היא העבירה בה הורשע המערער, היא עבירה רבת-פנים וכן רבת תחומי ענישה. יש הנוגאים מבלי שהורשו כלל לנוהג ולא קיבלו רישון מעולם, יש הנוגאים לאחר שרישויונם פסק תקפו מחמת חוסר תשולם, ויש נסיבות אחרות. בין הנסיבות ובמקרים של מי שיודיע לנוהג ומחזיק ברישון נהייה זו אך לא ברישון נהייה ישראלי, עסוקנן, בנסיבות כאלה, בעבירה טכנית במידה ובעיקורה. בנסיבות אלה, התייחסות אל המערער כsharpshooter רישון נהייה ומותר לו לנוהג אך לא בישראל, כשהטעמים לדרישת הרישון הישראלי אינם בהכרח טעימים תעבורתיים, כמו שאין לו רישון נהייה מלכתחילה, הינה טעות"**

בעפ"ת 25225-03-13 **גטניס נ' מדינת ישראל** נקבע כי "אין מקום לסליחה ואין מקום לרחמים כלפי מי שמבצע עבירה זו לראשונה בחיי... לפיכך העונש ההולם לעבירת נהייה על ידי בלתי מורשה כבר בפעם הראשונה הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות אלא בפועל ממש.." .

עפ"ת 32736-03-12 **מדינת ישראל נ' ابو סבילה** נקבע כי מתחם העונש ההולם למי שנาง כשהוא שיכור ובלתי מורשה (לענין רכיב המאסר) נע בין מאסר על תנאי למאסר בן שנה.

עפ"ת 33735-04-14 **מקאווה נ' מדינת ישראל**. (לא פורסם) נאמר כי " **מתחם הענישה אפשר שהוא מחייב גם עונש של מאסר בפועל, אך איןנו מתחיל בו.**"

רע"פ 3149/11 ראמס נגד מדינת ישראל, נאמר כי : " **ניסייה ללא רישון היא "איום נע" על נסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחהו, ויא לה עונייה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל."**"

בעפ"ת 16612-03-11 **נחמן נ' מדינת ישראל** נקבע : " **בימ"ש זה קבע לא אחת כי העונש הראו' לנוהג בפסילה הוא מאסר בפועל אחורי סורג ובריח. על אחת כמה וכמה, כשאותו נהג הינו בלתי מורשה.**" יודגש כי באותו מקרה היה מדוברשמי שמעולם לא הוציא רישון נהייה.

בעפ"ת 9/1784 מ"י נ' זידאן מנסור, נקבע : "על חומרת העבירות שביצע המשיב אין צורך להזכיר מילימ. הנוגה ברכב בלבד את הנסיבות והנסיבות לעשות כן, כמו שנוגה בכל משחת (וכROLטה רוסית עשו לפגוע במשתמשים בדרך, אנשים חפים שניתן אילו פגע בהם לומר שהו במקום הלא נכון בזמן הלא נכון). הקטל בדרכים, התאונות המותירות אחריהן פגעות קשות, נכונות קשות בדרגות כללה ואחרות, הגורמות להרס הקורבן ומשפחו הקרובה, ולפוגעה הציבור כולו. על בית המשפט ליתן דעתו על הציבור העשוי להיפגע בכביש, לציבור זה, כולל כל אחד ואחת מתנו. על בית המשפט לעורוך את האיזון בין האינטרס הציבורי, לפיו אנשים מסווגו של המשיב לא ינוגו כלל כל עוד לא ניתן להם רישיון נהיגה, לבין האינטרס הפרטי של המשיב כנאשם/כמערער. **ידו של האינטרס הציבורי על העליונה"**

7. אשר לקביעת העונש בגדר המתחם. לטעמי יש לזקוף לזכות הנאשם את העבודה שהודה במיחס לו בהזדמנות הראשונה וחסר זמן שיפוטו יקר. לא מצאת לזקוף לזכות הנאשם את נסיבותיו האישיות (בודד בארץ). לעובדה שה הנאשם לא סיכן את ציבור משתמשי הדרכ במידה שהיא מסכן אותם לו לא היה מוכשר לנוהga מלכתחילה בארה"ב יש לתת משקל מסוים. עם זאת, חשוב להזכיר כי מדובר בכשל שני מסווגו לנאים זה. העובדה שה הנאשם בוחר לנוהga פעמי אחר פעמי בכביש ישראל מוביל שאי פעמי הוציא רישיון נהיגה ישראלי כחוק ולמרות שידע לו הפסול במעשה זה ולא הורתע מן העונשה המותנית שריחה מעלה ראשו כחרב מתחפה מלמד על יחסו הביעתי לחוק. המסקנה בדבר יחס בעיתו זה לחוק מצד הנאשם מקבלת משנה תוקף בעברו הפלילי של הנאשם וממן העובדה שבמקרה זה נהג הנאשם בעת שהיא פסול בידוען נהיגה וזאת עוד לפני ייש הדין על גזר הדין הפסול אותו נהיגה.

8. לאור כל האמור אני מוצא להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים תוך הפעלה במצטבר של הפסילות המותניות בתיקים 17-05-2909 (3 חודשים) ו- 16-08-397 (6 חודשים). סך הכל ירצה הנאשם פסילה לתקופה בת 21 חודשים. הפסילה תחול לאלאה. הויאל ועד מועד מתן גזר הדין אוחז הנאשם כדין ברישיון נהיגה ניתנת לו ארכה להפקדת הרישיון עד 16.12.18 שעה 12.00. את רישיון נהוגה על הנאשם להפקיד במציאות ביום"ש לתעבורה.

ב. פסילה מותנית בת 12 חודשים שתחול על עבירות של נהוגה בזמן פסילה או נהוגה כבלתי מורשה, בנגדו לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

ג. מאסר מותנה בן 9 חודשים שיחול על העבירות בס"ק (ב) לגזר דין זה.

ד. 2 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות בהתאם לחווות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יפנה לממונה ויתאם עמו מועד להתייצב לריצוי עבודות השירות כפי שיקבע.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין למומנה על עבודות השירות שיפעל לקביעת מועד לתחלת ריצוי עבודות השירות של הנאשם בהתאם לחוות דעתו ולגזר דין זה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, 16 ספטמבר 2018, במעמד הנוכחים.